La culpa és del govern

L'Spar Citylift Girona juga massa minuts sense tensió un partit impropi d'una lliga d'elit
El CREF, jugant només amb sis, fa 49 punts en la primera meitat
Amb un punt més de gana al darrere i el desgast del rival n'hi ha prou per guanyar

Deia José Antonio Montero, vicepresident de la federació espanyola, que el nou equip directiu de la FEB vol apostar per les competicions. Doncs al govern li espera una feina ingent, perquè un partit com el d'ahir no s'hauria de jugar mai més en una competició que es vol dir d'elit. Clubs desestructurats, amb problemes econòmics des del primer trimestre, que tenen sis jugadores útils i que recuperen l'entrenador destituït fa dues setmanes sota amenaça de quedar-se sense plantilla no haurien de passar el filtre a l'estiu. Perquè el partit d'ahir fa mal a la competició, mal a l'Uni, mal al CREF (no a les jugadores, amb un orgull majúscul) i mal a l'aficionat, que el va veure després d'haver assistit a l'espectacular final de copa quinze dies abans.

Si bé és a la FEB a la qual s'ha d'exigir que no hi hagi més partits com aquest, la primera meitat de l'Uni es defineix amb l'antònim de decent. Un rival amb sis jugadores li va fer 49 punts amb un encert de 3 (8/10) només possible sense defensa. És humà que les jugadores de l'Uni miressin a pista contrària durant l'escalfament i, en veure només sis rivals (Dunhill, amb una mà lesionada, no comptava) se'n compadissin. Però un equip campió ha de tenir un punt de depredador i l'Uni encara és tendre en aquest aspecte.

Sense tensióNo hauria costat gens –bé, rectifico, hauria costat tensió competitiva– passar per sobre del rival durant 20 minuts. Primer, per respectar-lo –és aquesta la manera– però sobretot per fer-li veure que aviat hauria de treure la bandera blanca. Res d'això. Defensant amb la vista es va passar de l'intercanvi de bàsquets (20-17, 8') a un festival de triples visitant i un 0-15 dolorós (20-32), no per la diferència, sinó per haver permès que el CREF s'ho cregués.

El parcial el va trencar Rosó, justament amb un triple. I la persistència en la defensa zonal incomoda, però no s'hi val a escudar-s'hi –què es podia esperar, si no, d'un equip que quan feia un canvi sempre se sabia qui havia de sortir– perquè fallar les safates més fàcils de la vida o fer tirs que passen a pams de l'anella no té res a veure amb la individual o la zona. Ni amb perdre el rebot –sí, l'Uni perdent el rebot– de manera lamentable (11 a 20) havent-ne cedit 7 d'ofensius. Ni amb la plaga d'amigdalitis que havia tingut l'equip perquè –tot i influir–, descomptant les malaltes, encara eren més que el CREF.Un punt més de defensaNo es tracta de buscar excuses –la primera meitat de l'Uni no n'admet cap ni una–, però la realitat d'una competició abandonada per la FEB i que té clubs tan precaris com el CREF planarà sempre sobre el partit d'ahir.

No cal parlar més de bàsquet en un partit que a la mitja part semblava obert (45-49) perquè no era ben bé així. Tothom sabia que, per qualitat, per una mica d'amor propi o per simple efecte del desgast en el CREF, el triomf seria gironí.

Anant a buscar el rival a camp contrari, posant les mans, recuperant pilotes i passant-se-la millor en atac (15 assistències en la segona meitat) l'Uni va desgastar el CREF. Es va avançar per primer cop a 4:45 de l'últim descans (55-53) i tothom va saber que, tot i l'inconformisme del CREF i els rebots d'Imovbioh, el plom ja anava a

les cames de les madrilenyes, que, malgrat tot, van aconseguir deixar clar que estan de part del tècnic Pepe Vázquez per sobre de tot.

Spanou va fallar un triple a 23 segons del final. Sort, perquè així va evitar que el partit d'ahir s'hagués de recordar com el del rècord d'anotació de la història de l'equip.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 27-02-2017 Pàgina 24

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1080115-la-culpa-es-del-govern.html